

SABATS – PIEDZĪVOJOT DIEVA RAKSTURU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1Moz 1, 2; 2Moz 16:14–29; Jes 58:1–14; Mt 12:1–13; Lk 13:10–17.

ATMIŅAS PANTS:

“Un Viņš uz tiem sacīja: ‘Sabats ir celts cilvēka dēļ un ne cilvēks sabata dēļ. Tā nu Cilvēka Dēls ir kungs arī pār sabatu’” (Mk 2:27, 28).

Džodija bija vienīgā septītās dienas adventiste savā izglītības programmā, un viņas izvēle neapmeklēt dažus sabiedriskos pasākumus sabatā padarīja viņas ticību visiem redzamu.

Kādu dienu Geilija, viena no viņas draudzenēm, pasauca viņu. Geilijas vīrs brauca prom uz sešām nedēļām, un viņa jautāja Džodijai, vai viņa nevēlas pavadīt nākamos sešus piektdienas vakarus kopā ar viņu, jo viņa zināja, ka Džodija šajos vakaros tik un tā “neko” nedara.

Nākamās četras piektdienas viņas kopā ēda, muzicēja, dalījās kristīgajā pieredzē un kopumā baudīja viena otras sabiedrību. Piektajā nedēļas nogalē Geilija pastāstīja Džodijai, ka viņa bijusi pilsētā iepirkties un ieskatījusies savā pulkstenī. Ak, vai, viņa domāja. Drīz būs sabats! Viņa bija pēkšņi sapratusi, ka četru piektdienas vakaru laikā viņa bija piedzīvojusi kaut ko jaunu savā kristīgajā pieredzē. Viņa bija augusi, uzzinājusi vairāk par Dievu un padziļinājusi savu ticību. Sabats bija jauna izglītības un personīgās izaugsmes iespēja.

Šis stāsts ir interesants ar to, ka mēs par sabatu varam domāt ne tikai kā par atpūtas dienu, bet arī kā izglītības līdzekli.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. decembrī.

Laiks būt izbrīnītam

Vai esat kādreiz brīnījušies, kāpēc Dievs ir izvēlējis mums dot divus harmoniskus radīšanas ziņojumus pirmajās divās Pirmās Mozus grāmatas nodaļās? 1Moz 1. nodaļa stāsta par radīšanas nedēļu un augošo zemes brīnumu, piešķirot vispirms formu un tad dzīvību, kas kulmināciju sasniedz vīrieša un sievietes radīšanā sestajā dienā. 1Moz 2. nodaļa aplūko to pašu ziņojumu, bet no citas perspektīvas, ar īpašu fokusu uz sesto dienu. Ādams nu ir centrā, un viss ir aprakstīts kā tāds, kas ir domāts viņam un sievietei: dārz, upes un dzīvnieki.

Radīšana ir pārāk dziļa, lai būtu tikai viens ziņojums. Pirmkārt, mēs mācāmies par spēcīgo, māksliniecisko Radītāju, kuram ir absolūta skaistuma izjūta. Tad mēs satiekam attiecību Dievu, kas grib, lai cilvēki mīl un rūpējas cits par citu un arī pārējo radību.

Izlasī 1Moz 1. un 2. nodaļu un tad pārdomā, kā pirmais sabats (1Moz 2:1–3) sasaistās ar pirmo radīšanas stāstu un tālāk ar otro radīšanas ziņojumu. Kā tavi secinājumi palīdz tev saprast, kādas ir Dieva sabata svētības un ko varētu nozīmēt padarīt to svētu? _

Iedomājieties sevi kā Ādamu un levu pirmajā sabatā! Tā ir jūsu pirmā dzīvības diena, jūsu pirmā diena kopā ar dzīvesdraugu un pirmā diena ar Dievu. Kāda izglītības diena! Jūs sākat mācīties par Dievu, kas radīja tādu skaistumu. Jūs esat pārsteigti, redzot vienā brīdī ziloni un pēc tam vardi – viss ir tik unikāls! Jūs smaidāt, redzot žirafes vai bifeļa ķēmošanos. Jūs aplūstat neskaitāmo krāsu un formu apbrīnā, skaņu simfonijas aizgrābti, jūs tiksmināties par plašo prieka spektru garšās un smaržās un baudāt dažādu materiālu izpētes prieku. Pāri visam jūs sākat mācīties par attiecībām: atbildību, rūpēm, mīlestību. Jūs piedzīvojat to ar savu Radītāju. Jūs sākat to praktizēt attiecībā uz pārējo radību.

Pirmais sabats Ādamam un levai nebija pasīva pieredze. Tā bija Dieva radīta iespēja viņiem, lai pievērstos savam Radītājam un visam radītajam. Tas viņiem bija laiks, kad būt izbrīnītiem.

Uzskaiti dažādas izglītības iespējas, kādas bija Ādamam un levai šī pirmā sabata laikā. Kura no šīm iespējām vēl arvien būtu aktuāla mūsdienās, pat ja tas būtu citādā formā? Kā tās bagātina jūsu sabatus? _____

Laiks atklāt no jauna

Kad Mozum lūdza izvest israēliešus no Ēģiptes, ir skaidrs, ka liela daļa bija zaudējusi savu kā Dieva bērnu apziņu. Viņiem bija no jauna jāatklāj, kas ir Dievs, kas prasa viņu pielūgsmi un dod viņiem tik daudz apsolījumu par brīnišķīgu nākotni. Sabats ir galvenā mācīšanās pieredze viņu jaunatklājumu ceļojumā. Tas kļūst arī par skaidru signālu citām tautām, kas norāda uz īpašām attiecībām starp Dievu un šo tautu. Mannas piedzīvojums ir simbols tam, kā Dievs izglīto israēliešus.

Kādas mācības, ko israēliešiem mācīties, atrodamas 2Moz 16:14–29? _____

Dievs nodrošina israēliešiem brīnumu ar mannu, katru dienu dodot viņiem pietiekami daudz ēdiena. Ja Viņš tiem būtu devis vairāk par to, tad viņi būtu varējuši aizmirst, kas ir Devējs. Viņš katru dienu veica kādu brīnumu viņu labā, un viņi redzēja Dieva rūpes. Tomēr sabbatā situācija bija citāda, tieši tāpat kā pašai dienai bija jābūt īpašai. Saistībā ar sabbatu tika veikti divi brīnumi: divkāršs ēdiena daudzums piektdienā, un ēdiens pa nakti nesabojājās. Tas ļāva israēliešiem sabbatā brīnīties par Dievu, kas bija viņu atbrīvojis, un no jauna atklāt, ko nozīmēja būt Dieva ļaudīm.

Israēliešiem bija jāēd šī manna 40 gadus (2Moz 16:35). Dievs arī liek Mozum saglabāt par piemiņu gomeru mannas, lai tā atgādinātu israēliešiem, kā Viņš tos baroja tuksnesī (2Moz 16:32, 33). Tas būtu arī atgādinājums par īpašu pieredzi sabata dienā. Zināmi arī citi gadījumi, kad Dievs skaidri atklāja israēliešiem, ka sabats ir īpašs.

Sabats bija veids, kā Dievs palīdzēja israēliešiem no jauna atklāt savu identitāti un savu Dievu. No viņiem prasīja paklausību un ievērot sabbatu kā svētu, bet šīs prasības mērķis bija dziļākas izpratnes attīstīšana par Radītāja raksturu un ilgtspējīgu apsolījuma attiecību veidošanu.

Tu sarunājies ar pusaudzi, kas uzskata sabbatu par “garlaicīgu”. Viņš ievēro to tikai tāpēc, ka Bībele un vecāki saka, ka tā ir jādara. Ko tu viņam ierosinātu, lai palīdzētu viņam no jauna atklāt sabbatu kā pozitīvas mācīšanās pieredzi? _____

Laiks mācīties prioritātes

Israēliešu pieredzes ar Dievu kāpumi un kritumi bija cieši saistīti ar to, kā viņi izturējās pret sabbatu. Dievs uzskatīja viņu nevēlēšanos ievērot sabbatu kā zīmi tam, ka Viņa klātbūtne viņu dzīvē ir nevēlama (Jer 17:19–27). Savukārt atjaunota nodošanās sabbatam bija daļa no atmodas – signāls, ka prioritātes ir sakārtotas pareizi. Jesajas 58. nodaļa parāda interesantu kontrastu.

Izlasi Jes 58:1–14. Ko Dievs pasaka Saviem ļaudīm tādu, kas ir aktuāls arī mums? __

Israēlieši sevi uzskata par Dieva sekotājiem – savā pielūgsmē, gavēšanā –, bet tas, kā viņi dzīvo savu dzīvi pēc tam, kad pielūgsmē ir beigusies, parāda, ka viņi vienkārši cenšas pareizi uzvesties, viņiem nav nopietnas sirds nodošanās Dieva likumam. Jesaja turpina 58. nodaļā atklāt, ko Dievs sagaida no Saviem ļaudīm.

Tas vēl nav viss. Izlasi Jes 58:13, 14. Kāpēc Dievs pievēršas sabbatam šīs nodaļas beigās? Praviētis šeit brīdinājumam izmanto frāzes, kas ir līdzīgas tām, kas atrodamas pārējās nodaļās – “nedari .. pēc savas patikas”, neizlieto “saviem ceļiem”, izvairies no “sava veikala nokārtošanas un tukšām valodām”. Citiem vārdiem, sabats nav laiks, kad izpildīt pielūgsmes rutīnu, vienlaikus domājot savas paša domas un dzīvojot dzīvi, kas neatbilst pielūgsmei. Sabbatam ir jābūt “priekam”, un tas “jātur godā”. Pārējās nodaļas kontekstā sabats ir prieks par Dieva rakstura un nodomu mācīšanos un šī rakstura un nodomu izdzīvošanu mūsu attiecībās ar citiem. Zināt sabata ievērošanas un pielūgsmes formu ir par maz. Mācībām ir jāietekmē dzīve. Sabats ir laiks mācīties prioritātes un izdzīvot tās.

Vai tu priecājies par sabbatu? Ja nē, ko tu vari darīt, lai to mainītu? Vai esi iemācījies “turēt godā” sabbatu? Pārrunājiet ar pārējiem Bībeles izpētes grupas dalībniekiem, ko tas varētu nozīmēt. Esiet tik praktiski, cik vien iespējams. _____

Laiks atrast līdzsvaru

Jēzus respektēja un paaugstināja Dieva likumu (Mt 5:17, 18). Tomēr Jēzus arī uzdeva jautājumus reliģiskajiem vadītājiem par to, kā viņi skaidro likumu. Nevieni no Viņa izaicinājumiem pastāvošajai iekārtai nebija draudīgāks par to, kā Viņš ievēroja sabatu. Sinagogas izmantoja sabatu kā izglītības iespēju – Tora tika lasīta un skaidrota. Rakstu mācītāji un farizeji zināja likuma burtu. Tomēr Jēzus gāja daudz tālāk tajā, kā Viņš Savus sekotājus izglītoja sabata dienā.

Izlasi Mt 12:1–13 un Lk 13:10–17. Ko Jēzus ar šiem notikumiem mācīja tā laika cilvēkiem un mums? _____

Ciņa ap Jēzus dziedināšanu sabatā noveda pie svarīgām garīgām debatēm par grēka dabu, sabata nozīmi, attiecībām starp Jēzu un Tēvu un Jēzus autoritātes būtību.

Jēzus attieksme pret sabatu ir labi apkopota mūsu atmiņas pantā šai nedēļai: “Un Viņš uz tiem sacīja: ‘Sabats ir celts cilvēka dēļ un ne cilvēks sabata dēļ. Tā nu Cilvēka Dēls ir kungs arī pār sabatu’” (Mk 2:27, 28). Viņš gribēja uzsvērt, ka sabatam nevajadzētu būt nastai. Tas bija “radīts” kā unikāla iespēja cilvēkiem mācīties par Dieva raksturu, kas sabatu bija radījis, kā arī mācīties piedzīvot un pienācīgi novērtēt Viņa radību.

Uzdodot ar Savu rīcību jautājumus, Jēzus lika Saviem mācekļiem, jūdu vadītājiem un ļaužu masām domāt dziļāk par Rakstiem un to, ko nozīmē viņu ticība un viņu Dievs. Jebkuram no mums ir viegli iekrist noteikumos un regulējumos, kas paši par sevi var nebūt slikti, bet kļūst par pašmērķi, nevis līdzekli mērķa sasniegšanai, un šim mērķim vajadzētu būt tā Dieva rakstura iepazīšanai, kam mēs kalpojam. Tas vada mūs uzticīgā paklausībā Viņam, balstoties uz mūsu uzticību Kristus taisnības nopelnam mūsu labā.

Kā ir ar tavu paša sabata ievērošanu? Vai esi to pārvērtis par dienu, kurā drīkst vai nedrīkst kaut ko darīt, nevis par laiku, kad patiesi dusēt Kungā un iepazīt Viņu labāk? Ja jā, kā tu vari to izmainīt, lai kļūtu vairāk par to, par ko Dievs vēlas, lai tu kļūtu? _

Laiks sadraudzībai

Jēzus rādīja priekšzīmi Saviem mācekļiem, ik nedēļu apmeklējot sinagogu. Pēc Viņa augšāmcelšanās viņi turpināja šo ieradumu, kā to darīja arī citi Jēzus sekotāji. Sinagoga kļuva par vienu no galvenajām apustuļu tikšanās vietām, kur uzdot jautājumus saistībā ar augšāmcelšanos un sabatu, kas nodrošināja kopienai lielas iespējas pulcēties kopā un mācīties. Galu galā Jēzus bija ebreju Mesija, – Mesija, par ko bija pravietots Vecajā Derībā, kas sinagogā tika lasīta katru sabatu. Kas gan būtu labāka vieta ticīgajiem, kur stāstīt par Jēzu, ja ne sinagoga, īpaši gadījumos, kad viņi liecināja jūdiem un citiem, kas “bijās Dievu” (Apd 13:16, 26)?

Aplūko šos pantus. Ko tie stāsta mums par to, kā Jēzus sekotāji liecināja publiskās vietās? Lasot šos pantus, padomā par to, kur viņi runāja, kam viņi runāja, kas tika pateikts un kādi bija rezultāti: Apd 13:14–45; Apd 16:13, 14; Apd 17:1–5, Apd 18:4. _____

Apustuļu liecība bija gan personīga, gan uz Rakstiem balstīta. Pāvils runāja par Israēla vēsturi, sākot ar “mūsu tēviem” (Apd 13:17) Ēģiptē, un izskrēja cauri viņu vēsturei no apmesšanās līdz soģiem, ķēniņiem, līdz Dāvidam, no kā viņš meistarīgi pārgāja pie Jēzus.

Pāvils tāpat citi parādīja, kā viņu personīgā pieredze un izpratne ieguva jēgu Rakstu kontekstā. Viņi atklāja informāciju, viņi debatēja un diskutēja. Personīgās liecības un Rakstu apvienojums, kas tika nodots sludinot, mācot un diskutējot, bija ļoti spēcīgs. Kā parāda Bībeles panti, daži no reliģiskajiem vadītājiem apskauda apustuļu autoritāti un no tās izrietošo varu, kāda viņiem bija pār cilvēkiem – gan jūdiem, gan pagāniem.

Septītās dienas adventistu draudzei arī ir spēcīga vēsture, kas balstās uz iedrošinošām liecībām un Rakstu skaidrojumiem gan sludinot, gan mācot un līdzdalot. Sabatskolas un dievkalpojuma (sludināšanas) un citu sabata sanāksmju (jauniešu tikšanās, piemēram) apvienojums ir spēcīgs formālās izglītības pamats septītās dienas adventistu pielūgsmē. Lai gan tas būtu jāpapildina ar citām mācīšanās pieredzēm, tā ir būtiska sabata izglītības pieredze.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Sabats” (281.–289. lpp.).

“Neviena cita jūdiem uzticēta institūcija tos nespēja tādā mērā atšķirt no apkārtējām tautām kā sabats. Dievs vēlējās, lai šīs dienas ievērošana tos darītu par Viņa pielūdzējiem. Tam vajadzētu būt par zīmi, ka viņi atteikušies no kalpošanas elkiem, un tiem ir savienība ar patieso Dievu. Bet, lai varētu turēt svētu sabatu, cilvēkiem pašiem jābūt svētiem. Ticībā tiem jāklūst par Kristus taisnības dalībniekiem. Kad Israēlam tika dota pavēle: “Piemini sabata dienu, ka tu to svētī!” Kungs tiem arī sacīja: “Jums būs būt svētiem ļaudīm Manā priekšā.” (2. Moz. 20:8; 22:30) Vienīgi tā sabats israēliešus varēja izcelt kā Dieva pielūdzējus.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 283. lpp.)

“Sabats ir Kristus spēka zīme darīt mūs svētus. [...] Kā Viņa svētdarošā spēka zīme sabats ir dots visiem, kas caur Kristu kļūst par daļu no Dieva Israēla.” (“Laikmetu ilgas”, 288., 289. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Septītās dienas adventisti bieži pavada laiku, pārdomājot, ko nav pieņemami darīt sabatā. Izdomājiet jautājumus, kas palīdzētu sabata ievērotājiem pievērsties ideāliem, kas pārrunāti šajā tēmā un kas uzsver sabatu kā izglītojošu pieredzi. Piemēram: “Ko es daru sabatā, kas palīdz man vairāk mācīties par Dieva raksturu?”

2. Pārdomājiet augstāk minētos Elenas Vaitas citātus. Tie ierosina, ka sabata ievērošana nav tikai formalitāte, kas atšķir sabata ievērotājus no citiem sabiedrības pārstāvjiem. Kādi ir cilvēki, kas ir “Kristus taisnības līdzdalībnieki” un kas ir darīti “svēti”? Kas tam kopīgs ar sabatu?

3. Kā jūs varat bagātināt savu sabata pieredzi? Nosakiet trīs mērķus, kam pievērsties, ko jūs nākamo 12 mēnešu laikā gribētu iemācīties, ievērojot sabatu.